

Descrierea comunei

Asezare geografica

Comuna Zvoristea este o localitate rurala asezata in nord-estul Romaniei, pe culoarul Siretului, situata la o altitudine cuprinsa intre 270 - 500 m, incadrata administrativ in judetul Suceava.

Teritoriul are caracter depresionar (Depresiunea Mandresti), situat in partea nord-estica a podisului Sucevei, fiind strabatut de la nord la sud-est de raul Siret si facand trecerea dintre unitatea montana a Carpatilor Orientali si depresiunea Jijia - Bahlui, dintre domeniul montan, forestier la cel de campie deluroasa, stepica.

Comuna Zvoristea are ca vecini:

la nord-est - comuna Varfu Campului cu satele: Hapai, Maghera si Varfu Campului;

la est - comuna Hantesti cu satul Beresti;

la sud-est - comuna Adancata cu satul Calugareni;

la sud - comuna Mitocu Dragomirnei;

la vest - comuna Zamostea cu satele Tautesti si Nicani;

la nord-vest - comuna Calafindesti.

Comuna

Comuna Zvoristea are in componenta sa opt sate: Zvoristea, Serbanesti, Dealu si Poiana - atestate documentar la 30 martie 1392, fiind sate cu o straveche si neintrerupta convietuire si Buda, Stanca, Stancuta si Slobozia.

Are o suprafata de 65,94 kmp si ocupa locul 39 (in ordine descrescatoare) intre cele 90 de localitati ale judetului Suceava; reprezinta 0,028% din suprafata Romaniei.

Populatie

Populatia se mentine constanta, de peste 6.000 de locuitori, ocupand locul 28 (in ordine descrescatoare) intre cele 90 de localitati rurale ale judetului si 0,027% din populatia Romaniei.

Documentele istorice, cel putin cele studiate pana la aceasta data, scot in evidenta faptul ca populatia comunei s-a implicat in derularea evenimentelor istorice din cele mai vechi timpuri si pana azi, astfel: in razboiul balcanic au cazut 6 luptatori; in primul razboi mondial au cazut peste 189 luptatori, iar numarul veteranilor depaseste 360 de persoane; nu exista participanti la Revolutia din 22 decembrie 1989.

Populatia este majoritar ortodoxa. Comuna dispune de 7 biserici ortodoxe, dintre care doua monumente istorice (Zvoristea si Serbanesti), biserica din Serbanesti aflandu-se in reconstructie.

Obiective turistice

Biserica Adormirea Maicii Domnului din Zvoristea - monument istoric datand din 1782

Biserica de lemn din Zvoristea - capela veche de cimitir

ALTE DATE IMPORTANTE DESPRE COMUNA ZVORIȘTEA

Teritoriul comunei Zvoriștea se află situat din punct de vedere fizico-geografic în partea sud-estică a Podișului Dragomirnei, subunitate a Podișului Sucevei și este drenat de la NV-SE de râul Siret. Satele comunei sunt așezate pe terasele râului Siret, întreaga zonă are caracter depresionar, această depresiune este numită "Depresiunea Mândrești", ce face trecerea dintre unitatea montană a Carpaților Orientali și Depresiunea Jijia-Bahlui, dintre domeniul montan, forestier la cel de câmpie deluroasă, stepică.

În ce privește poziția economico-geografică comuna Zvoriștea este traversată de drumul național 29 A, numit încă din feudalismul timpuriu "Drumul Dobrinăuților" care face legătura dintre orașele Suceava și Dorohoi. Aceste două orașe sunt așezate la o distanță aproximativ egală de teritoriul comunei, respectiv 20 km. Comuna mai este traversată și de drumurile județene: D.J. 201A, D.J. 208 și de o serie de drumuri comunale, care fac legătura dintre centrul administrativ și celelalte sate ale comunei.

Comuna Zvoriștea se suprapune versanților nord-estici ai Platoului Dragomirna-Vărăria, teraselor și șesului Siretului dintre localitățile Zamostea și Bucecea, spațiu geografic situat în întregime pe dreapta Culuoarului Siretului. Altitudinea maximă a reliefului este de 500 m în dealul Vărăria în vestul comunei, iar altitudinea minimă este de 250 m în est pe valea Siretului.

Datorită poziției geografice a teritoriului comunei climatul este climat temperat continental moderat de tranziție. Hidrografia este reprezentată de râul Siret și câteva pâraie afluențe: Pârâul Leahului, Stâncuța, Valea Mare, Poiana și Buda. Dintre apele stătătoare cu o întindere mai mare a suprafeței de apă este lacul de acumulare de la Hânțești-Berești dat în folosință în anul 1977.

Datorită condițiilor naturale favorabile și a factorilor economici așezările comunei au o vechime multimilenară. Urme de locuire s-au descoperit încă din paleolitic.

Astfel în Poiana în locul numit "Balta Neagră" s-au descoperit lame de silex din paleolitic, toporașe ce au aparținut culturii Cucuteni.

Cercetările arheologice efectuate pe teritoriul comunei Zvoriștea au scos la iveală urme de locuire și din perioada dacică. Astfel în satul Dealu în locul numit "Bahnă" s-a descoperit un bogat material arheologic, aparținând complexului cultural geto-dacic din secolul III î.e.n. Aici s-au descoperit 13 gropi menajere în care s-au găsit: fragmente de ceramică, așchii de silex, seceri, creuzete.

În aceeași zonă în satul Dealu s-a descoperit o necropolă de incinerare, aparținând dacilor liberi, datând din secolul III e.n.

La Șerbănești-Podul Florilor s-a identificat o așezare aparținând Culturii Sântana de Mureș (sec. al IV-lea).

La Dealu-Pârâul Leahului au fost descoperite două gropi de bordeie, iar în jurul lor fragmente ceramice din perioada migrațiilor (sec. VII-VIII).

Materialul arheologic descoperit pe teritoriul comunei Zvoriștea, datând din paleolitic, neolitic, epoca dacică, epoca romană reflectă o cultură materială înfloritoare, asemănătoare cu întreg spațiul carpato-dunărean.

Ceramica lucrată sub influență, precum și moneda romană descoperite în complexul Dealu, secolul III e.n. dovedește legătura dacilor liberi din nordul Bucovinei cu dacii din provincia romană.

Continuarea locuirii comunei Zvoriștea este dovedită de numeroase documente medievale, care atestă vechimea

așezărilor. Satul Șerbănești are cea mai veche atestare documentară, fiind considerat un sat mai vechi decât Descălecatul Moldovei. Atestare documentară din 30 martie 1392 când Roman Voievod menționează într-un document emis la cancelaria curții domnești de la Suceava că împreună cu fii săi dăruiește trei sate de pe Siret lui Ioanaș Viteazul. Cu această ocazie se delimitează hotarul Șerbănescului, toponim care a dat denumirea satului Șerbănești. Satele Zvoriștea și Buda sunt atestate documentar în anul 1488 când domnitorul Ștefan cel Mare cumpără de la boierul Mihail Ponici jumătate din satul Dvorăște și cu morile de pe Siret cu 400 de zloți tătărași și dăruiește această moșie mănăstirii Moldovița. Acest document arată că în timpul lui Ștefan Cel Mare pe teritoriul comunei erau satele: Zvoriștea, Buda, Poiana, Șerbănești. Printr-un document emis la 13 mai

1546 se arată că Petru Rareș cumpără cu 300 de zloți tătărași moșia Șerbănești, care aparținea boierului Mateiaș și o dăruiește mănăstirii Probota. În timpul domniei lui Ștefan Tomșa moșia Șerbănești este dăruită mănăstirii Solca. Deci observăm că majoritatea satelor din comună: Zvoriștea, Șerbănești, Buda și Poiana sunt atestate în perioada feudalismului timpuriu și dezvoltat, iar celelalte sate apar mai târziu. De exemplu satul Slobozia apare

în feudalismul târziu prin așezarea pe aceste locuri a oamenilor scutiți de orice obligații către stat "slobozi". Pe teritoriul țării apar mai multe așezări numite "Slobozii". Satul Stânca a luat denumirea de la dealul Stânca unde s-au așezat crescătorii de animale, iar satul Stâncuța, cel mai mic sat din comună apare ca un fenomen de roire a locuitorilor din satul Stânca în satul Stâncuța.

Moșiile satelor au aparținut la început țăranilor, iar după ce aceștia au fost aserviți au trecut în proprietatea boierilor sau a mănăstirilor: Moldovița, Probota, Solca, Putna. În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, moșia Zvoriștea intră în proprietatea familiei Moruzzi, iar la începutul secolului al XX-lea în proprietatea familiei Manoliu.

În prezent comuna Zvoriștea cuprinde următoarele sate: Zvoriștea, Șerbănești, Buda, Dealu, Slobozia, Poiana, Stânca, Stâncuța.

O primă reprezentare cartografică a așezărilor comunei Zvoriștea este harta Buschel de la Arhivele Naționale din Viena din anii 1772-1774.

În timpul reformei agrare din 1864 din timpul domnitorului Al.I. Cuza au fost împrăștiți 686 de locuitori cu aproape 3000000 stânjeni din moșia lui Moruzi. Locuitorii comunei Zvoriștea au participat la războiul de Independență din 1877. La acest război au participat cinci recruți ce au făcut parte din compania "5 Dorobanți"-Dorohoi.

La începutul secolului XX obligațiile care apăsau tot mai mult țăranii, lipsa de pământ au determinat izbucnirea răscoalei din 1907 și pe teritoriul comunei Zvoriștea. La procesul din 14 iulie 1907 au fost judecați la tribunalul din Dorohoi 10 țărani participanți la răscoală.

În primul război mondial au participat un număr mare de ostași, dintre care au murit 232 de ostași (9 sergenți, 6 caporali, 216 soldați).

Din punct de vedere administrativ la sfârșitul secolului XIX actualul teritoriu al comunei Zvoriștea făcea parte din plasa Berhomete din județul Dorohoi.

Industria este o activitate economică secundară pe teritoriul zvoriștean. Sunt documente istorice care arată că pe teritoriul comunei au existat ateliere pentru producerea uneltelor agricole dar și pentru dărăcitul lânii. Lâna de la Zvoriștea era atât de bine prelucrată încât era căutată pe piețele din Europa, respectiv Viena. Deoarece agricultura este o ramură economică tradițională, apare ca necesitate prelucrarea produselor agricole. Astfel, încă din perioada primelor domni mușatini apare menționată în documente existența morilor pe Siret. În anul 1876 funcționau patru mori pe Siret.

La începutul secolului XX pe moșia satului Zvoriștea funcționa o fabrică de spirt pe proprietatea boierului Manoliu. Această fabrică de spirt după naționalizare a fost reprofilată în moară pentru făină de grâu și porumb.

Turismul dezvoltat în comună este turismul de tranzit. Bisericele prezintă interes arhitectonic și cultural, dintre

care biserica de lemn din Șerbănești este declarată monument istoric având o vechime de aproximativ 300 de ani. La biserica de la Zvoriștea se află mormântul bunicilor lui George Enescu, dascălul Galiu, care este originar din Zvoriștea.

Elementele geografice ale cadrului fizic uman și economic au creat condiții favorabile atât a dezvoltării așezărilor umane încă din epoca pietrei până în prezent cât și a activităților economice.